

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

PIENIMÜNSTERINSEISOJA (KLEINER MÜNSTERLÄNDER)

Alkuperämaa: Saksa

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen ja monikäyttöinen metsästyskoira.

FCI:n LUOKITUS: Ryhmä 7 kanakoirat, alaryhmä 1.2 mannermaiset pitkäkarvaiset spanielityyppiset kanakoirat; käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Münsterin seudulla tiedettiin vuoden 1870 tienoilla olleen pitkäkarvaisia viiriäiskoiria, jotka seisoivat kiinteästi, jäljestivät erinomaisen varmasti ja kykenivät myös noutamaan. Vuonna 1906 "nummirunoilija" Hermann Löns etsi yhdessä veljiensä kanssa niin kutsutun "Rote Hannoversche Heidebracken" kannan jäljellä olevia yksilöitä. He nimesivät löytämänsä koirat "Heidewachteleiksi" (nummiviiriäiskoiriksi). Samaan aikaan alkoivat paroni von Beverförde-Loburg ja koulunjohtaja Heitmann Burgsteinfurtista menestyä omalla linjasii-toksellaan. Sittemmin löydettiin Westfalenista niin kutsuttu dorstenilainen kanta. Maaliskuun 17. päivänä 1912 perustettiin rotuyhdistys "Verband für Kleine Münsterländer Vorstehunde". Järjestö muotoili tuohon aikaan tavoitteensa seuraavasti: "Yhdistyksen tarkoitus on edistää Münsterin seudulla vuosikymmenten ajan kasvatetun pitkäkarvaisen pienen seisojan puhtasrotuisuutta ja jalostusta." Rotukuvauksen puuttuminen häittäsi noina aikoina jalostusta ja järjestön toimintaa. Vuodesta 1921 lähtien noudatettiin Dr Friedrich Jungklausin laatimaa ensimmäistä rotumääritelmää.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen ja vahva, sopusuhtainen ruumiinrakenne, erittäin jalo ja tyylikäs, tasapainoiset mittasuhteet. Jalo pää. Hyvä ryhti, sulavat ääri viivat, matala-asentoinen häntä. Eturaajoissa on selvä hapsutus, takaraajoissa

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 102
Hyväksytty: FCI 6.12.2004
SKL-FKK 16.5.2005

1/4

PIENIMÜNSTERINSEISOJA

2/4

housut ja hännässä selvä viiri. Kiiltävän karvan tulisi olla sileää tai hieman laineikasta, tiheää, ei liian pitkää. Liikkeet ovat tasapainoiset ja maatavoittavat.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Rungon pituus mitattuna rintalastan kärjestä istuinluun kyhmyyn saa ylittää säkäkorkeuden korkeintaan 5 cm:llä. Kallon pituus niskakyhmystä otsapenkereeseen on sama kuin kuonon pituus otsapenkereestä kirsuun.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Pienimünsterinseisoja on älykäs ja oppivainen, temperamenttinen ja vakaa sekä luonteeltaan tasapainoinen. Sen perussuhtautuminen ihmisiin on tarkkaavainen ja ystävällinen (sisäkoiraksi soveltuva), se on sosiaalinen ja helposti ohjattava (yhteistyökykyinen). Sillä on voimakas ja kestävä saalistusvietti, monipuoliset metsästysominaisuudet sekä hyvät hermot ja riistavietti.

PÄÄ: Pää ja ilme ovat tälle rodulle leimaa antavia.

KALLO-OSA: Jalo, kuiva ja tasainen tai loivasti kaareutuva.

OTSAPENGER: Vain hieman korostunut, kuitenkin selvästi havaittava.

KIRSU: Yksivärinen ruskea.

KUONO-OSA: Voimakas ja pitkä, suora kuononselkä.

HUULET: Lyhyet, tiiviit ja hyvin pigmentoituneet, yksivärisen ruskeat.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Suuret valkeat hampaat. Voimakkaat leuat, säännöllinen, täysihampainen leikkaava purenta, jossa yläetuhampaat painautuvat tiiviisti aläetuhampaiden eteen ja jossa hampaat ovat leukoihin nähden kohtisuorassa. 42 hammasta hammaskaavion mukaisesti. Lukumäärä saa ylittyä tai alittua kahdella P1-hampaalla.

POSKET Voimakkaat ja lihaksikkaat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat, mahdollisimman tummanruskeat. Silmäluomet ovat tiiviisti silmämunaa myötäilevät ja sidekalvon peittävät.

KORVAT: Riippuvat, leveät, ylöskiinnittyneet, tiiviisti päänmyötäiset, kärkeä kohti kapenevat; eivät ohi suupielen ulottuvat.

KAULA: Pituudeltaan tasapainossa yleisvaikutelman kanssa, tasaisesti runkoa kohti levenevä. Niska on erittäin lihaksikas ja loivasti kaartuva. Kaulanahka on tiiviisti pinnanmyötäinen.

RUNKO

YLÄLINJA: Suora, loivasti laskeva.

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Kiinteä ja lihaksikas. Lihasten tulee peittää okahaarakkeet.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

PIENIMÜNSTERINSEISOJA

3/4

LANNE: Lyhyt, leveä ja lihaksikas.

LANTIO: Pitkä ja leveä, ei lyhyt, häntää kohti vain hieman viisto, lihaksikas ja leveä.

RINTAKEHÄ: Leveyttään syvempi; rintalasta on mahdollisimman taakse ulottuva. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Alalinja kaartuu tyylikkäästi ja loivasti taaksepäin, vatsa on kuiva.

HÄNTÄ: Ylöskiinnittynyt pitkäkarvainen viirihäntä, tyvestään vahva, sen jälkeen kapeneva, keskipitkä. Levossa riippuva, koiran liikkeessa vaakatasossa loivasti kaartuva, ei liiaksi selkälínjan yläpuolella. Viimeinen kolmannes saa kiertyä loivasti ylöspäin.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja mahdollisimman yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna selvästi rungon alla. Etäisyyden maasta kyynärpäihin tulisi olla suurin piirtein sama kuin kyynärpäistä säkään.

LAVAT: Tiiviisti rungonmyötäinen lapaluu, vahvat lihakset. Lapaluun ja olkavarren välillä tulisi olla selvä, noin 90°:n kulma.

OLKAVARET: Mahdollisimman pitkät, lihaksikkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungonmyötaiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Olka- ja kyynärvarsi muodostavat selvän kulman.

KYYNÄRVARRET: Vahvaluustoiset ja pystysuorat.

RANTEET: Vahvat.

VÄLIKÄMMENET: Hieman eteenpäin viistot.

KÄPÄLÄT: Pyöreät ja kaarevat, varpaat ovat tiiviisti yhdessä, päkiät tarpeeksi paksut, lujat ja kestävät. Ei liian tuuheaa karvoitusta. Käpälät ovat yhdensuuntaiset, eivät ulos- eivätkä sisäänpäin suuntautuneet seistessä eivätkä liikkeessä.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Sopusuhtaiset kulmaukset, vahva luusto.

REIDET: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat, lantio ja reisiluu muodostavat selvän kulman.

POLVET: Vahvat, reisiluu ja sääriluu muodostavat selvän kulman.

SÄÄRET: Pitkät, lihaksikkaat ja jäntevät.

KINTEREET: Voimakkaat.

VÄLJALAT: Lyhyet ja pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat, hyvä takaraajojen työntö ja sitä vastaava etuaskel; liikkeet ovat suorat, yhdensuuntaiset ja ryhdikkäät. Peitsaus ei ole toivottavaa.

NAHKA: Tiiviisti rungonmyötaínen, poimuton.

PIENIMÜNSTERINSEISOJA

4/4

KARVAPEITE

KARVA: Tiheää, keskipitkää, sileää tai hieman laineikasta, tiiviisti rungonmyötaísta ja vettä hylkivää. Rungon ääri viivat eivät saa peittyä liian pitkä karvan alle. Tiheän karvan tulisi antaa mahdollisimman hyvä suoja sää- ja maastoolosuhteita sekä loukkaantumisia vastaan. Lyhyt- ja sileäkarvaiset korvat ovat virhe. Eturaajoissa on hapsut, takaraajoissa kintereisiin ulottuvat housut, hännässä on pitkäkarvainen viiri ja valkoinen kärki. Tuuheaa karvoitusta rinnassa ei ole toivottavaa.

VÄRI: Ruskea-valkoinen ja ruskeapäistärökkö, joissa ruskeita läiskii, ruskea manteli ja ruskeita pilkkuja. Läsi sallitaan. Parkinruskeat merkit kuonossa, silmien lähellä ja peräaukon ympärillä sallitaan (Jungklousin merkit).

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 54 cm ja nartut 52 cm, sallittu poikkeama ± 2 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

VAKAVAT VIRHEET: Raskas, karkealuustoinen rakenne; huomattavat poikkeamat rungon, kaulan ja säkäkorkeuden keskinäisissä mittasuhteissa; yli puolet kirsusta lihanvärinen tai pilkullinen; suippo kuono, painunut (kovera) kuononselkä; liian vaaleat silmät, vaaleankeltaiset haukansilmät; selvästi puutteellinen rinnansyvyys tai liian litteä tai tynnyrimäinen rintakehä; voimakkaasti ulko- tai sisäkierteiset kyynärpäät; pystyt välikämmenet; voimakas pihtikintuisuus tai voimakas länkisäärisyys niin seistessä kuin liikkeessäkin; hajavarpaiset eli avoimet käpälät, litteät (läpiastuvat) käpälät; kömpelöt liikkeet; sileät, karvattomat korvat, liian pitkät ja kiharat korvahapsut; liian kihara karva; yli ± 2 cm:n, mutta alle ± 4 cm:n poikkeamat annetusta säkäkorkeudesta.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Arkuus, aggressiivisuus, riistanpelko ja/tai paukkuarakuus; karkeat puutteet sukupuolileimassa, sukuelinten epämuodostumat; täysin pigmentitön kirsu; kaikki poikkeamat virheettömästä leikkaavasta purennasta, lukuunottamatta kahden P1-hampaan puuttumista tai ylimäärää; kitalaki- tai huulihalkio; mulkosilmä; ulos- tai sisään kiertyneet silmäluomet (ektropium, entropium), kaksinkertaiset silmäripset (distichiasis); runsas kaulanalusnahka; selvä karpinselkä, voimakkaasti notko tai köyry selkä; epämuodostunut rintakehä, esimerkiksi sisään painunut rinta; koukkuhäntä, kippurahäntä, muut häntäviat, kuten liian lyhyt tai liian pitkä häntä; yksivärisyys; yli ± 4 cm:n poikkeamat ilmoitetusta säkäkorkeudesta.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.